

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 20:

Forespørgsel til justitsministeren [om, hvilke stramninger regeringen forbereder i udlændingelovgivningen].

Af Pia Kjærsgaard (FP) og Knud Lind (FP).
(Forespørgslen anmeldt 20/2 90).

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 183:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Af indenrigsministeren (Thor Pedersen).
(Fremsat 7/2 90).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Knud Lind (FP):

Antallet af ansøgninger om indfødsret og dermed også bevilling af dansk statsborgerskab bliver større og større, som man kan se af disse bunkebryllupper, der kommer med jævne mellemrum.

Der er lavet et nyt cirkulære, og i protokollen blev det dengang nedfældet, at Fremskridtspartiet snarest ville fremkomme med en melding vedrørende dette kontorcirkulære. Desværre kunne jeg ikke selv være til stede af private grunde.

Fremskridtspartiet vil selvfølgelig komme med denne melding om det kontorcirkulære, som vi på nogle områder ikke er helt tilfredse med. Jeg kan bl.a. nævne, at selve kontorcirkulæret fremtræder en smule diffust for så vidt angår spørgsmålet om personer, som skal aftjene deres værnepligt i f.eks. Tyrkiet, andre NATO-lande osv. Disse personer får ikke dansk statsborgerskab, før de har aftjent deres værnepligt. Det er mig bekendt en regel, man har indført i udvalget, og det kan godt være, at den er indeholdt i dette cirkulære – det skal jeg ikke udelukke – men den er faktisk pakket godt ind.

Jeg kan godt sige her, at vi er af den opfattelse, at de senere års indfødsretslovgivning har mangefold sprængt alle hidtidige fornuftige rammer for anvendelse af undtagelsesreglen i grundlovens § 44, stk. 1, hvorefter ingen udlænding kan få indfødsret undtagen ved lov. Og da de forelagte udkast til nyt kontorcirkulære kører videre med nogle lignende grundholdninger, modsætter Fremskridtspartiet sig gennemførelsen af disse cirkulærer og vil ikke i Folketinget stemme ja – sådan nærmest pr. honnør – til lovforslaget, blot fordi man via Indenrigsministeriet har lavet et kontorcirkulære.

For reglen er jo den – hvad man ofte har glemt, og hvad den nuværende indenrigsminister formentlig også har glemt – at hver enkelt person er at betragte som et selvstændigt lovforslag og derfor hver især kunne stå som et helt selvstændigt lovforslag. Det betyder også, at hvis man skulle gå helt i bund og skulle tage grundlovens opfattelse helt bogstaveligt, kunne en udlænding henvende sig til et af Folketingets 179 medlemmer og anmode om at få dansk indfødsret, og så kunne den pågældende fremsætte lovforslag om det. Der står nemlig ikke nogen steder, at det partout skal være indenrigsministeren, der fremsætter alle disse lovforslag.

Jeg siger det bare sådan rent historisk, så man er klar over, at når man går videre og laver cirkulærer med nogle rammer, som 17 personer ud af 179 mener er rigtige, er det jo ikke ensbetydende med, at samtlige 179 folketingsmedlemmer synes, det er rigtigt. Derfor nævner jeg her, at kontorcirkulæret altså har en svaghed, og ud fra disse synspunkter vil jeg gøre opmærksom på, at Fremskridtspartiet også vil komme med nogle ændringsforslag til dette lovforslag.

Og lad mig så til slut sige meget direkte til indenrigsministeren, at nu har man lavet ligesom en køreplan med et cirkulære. Men der er jo en enkelt ting ved det, nemlig at ved denne førstebehandling ved jeg ikke, hvor mange af ansøgerne der er straffede personer, medmindre jeg vil vandre over i indenrigsministerens regi og begynde at lege sagsbehandler.

Inger Harms (SF):

Jeg ved egentlig ikke, om man skal beklage, at flere og flere af de mennesker, som bor i Danmark, ønsker at blive danske statsborgere. Jeg